

Ruše. Desetletnico majniške deklaracije je tukajšnje Prosv. društvo s sodelovanjem Orlov in Orlic lepo proslavilo. Društvena dvorana, katero so sestre Orlice krasno okinčale, je bila častno napolnjena. Proslavo so otvorile Orlice s pesmijo »Tam, kjer teče bistra Zilja«. Vrstile so se deklamacije in petje. Občinstvo je bilo posebno ob petju in deklamacijah Orlic ginjeno. Nato je stopil na oder, burno pozdravljen, gospod poslanec Zebot, duša deklaracijskega gibanja na slov. Stajerskem, takratni urednik »Slov. Gospodarja«. V izčrpnem, globoko zasnovanem govoru je podal zgodovino narodnostnega boja ter poudaril pomen majniške deklaracije na potek političnih dogodkov. Njegovim izjavam je občinstvo sledilo z napeto pozornostjo. Nato so bratje Orli podali krasno televadno, simbolično točko »Lepa naša domovina« ob petju Orlic in občinstva, na kar se je član Prosvetnega društva zahvalil g. poslancu Zebotu ter se v vznesenem govoru spomnil neodrešenih bratov onstran državnih mej in deklaracijskega gibanja. S tem je bil prvi del proslave zaključen. Sledila je prijateljska zabava, tekom katere so nastopili še razni govorniki, vzklikali našemu voditelju dr. Korošcu, kakor tudi g. poslancu Zebotu. V prijatnem razpoloženju se je zabava proti mraku zaključila. Vse je bilo lepo, le tega marsikdo ne more pojmiti, kako da je ruška podružnica Jugoslovanske matice prešla slovesen dan obletnice s takim omalovaževanjem; ne enega koraka ni storila za proslavo tega znamenitega dne. Prav tako ostala narodna društva. Niti ene zastave ni bilo v Rušah razobešene; če pa pride na zborovanje zbor učiteljev, pa je vse v zastavah. Na tak način lahko izgubimo vero v njihov »nacionalizem«! — G. urednik Eržen je prišel pretekli teden v Ruše, da bi dobil za svojo zavoženo kulturnobojno politiko zaveznikov. Navduševal je socialiste za odpad od vere. V to svrhu je pogreval stare laži o papežih, Mariji, duhovnikih itd. Kakor čujemo, jih je menda res nekaj pridobil za sebe. Za te ni škoda: suhe veje na drevesu sv. Cerkve. Treba pa je pripomniti, da je javno mnenje proti njim. S tem činom so se socialdemokrati pokazali v pravi luči. Izgubili so poslednji kredit. Nam je pravi Sami si kopljejo jamo! Ljudje se le sprašujejo, kako da je dal g. Dolinšek na razpolago prostore za takšno skupščino. Je tudi dobro, da se izvede ločitev duhov. — Ukinil se je z 31. majem oddelek finančne kontrole ter bil premeščen v Maribor, Slomškov trg. — Novo hišo je začela graditi občina. Delo je že v teku. Poslopje bo enonadstropno; namenjeno je za ambulatorij in stanovanja.

Pameče. Odlikovanje zaslužnega zadrugarja in javnega delavca. V Mislinjski dolini se je vršila v nedeljo velepomembna slavnost. Ze prejšnji večer je streljanje s topiči v Pamečah oznanilo važno slovesnost. V nedeljo se je slavljence župan L. Pogač v Pamečah v spremstvu narodnega poslanca Pušenjaka, občinskega odbora in večjega števila uglednih mož iz Pameč na okinčanih avtomobilih in vozovih pripeljal v Slov. Gradec, kjer je kljub slabemu vremenu množica ljudstva pričakovala slavljenca. V ozaljšani dvorani na glavarstvu se je izvršilo odlikovanje g. Pogača z redom sv. Save. Navzoči so bili zastopniki vseh uradov, duhovščine, okrajnega zastopa, okr. hranilnice, oblastni poslanci in skoraj vsi župani iz okraja. V imenu vlade je odlikovanje pripeljal slavljenca na prsa g. komisar Ajlec, ki je v krasnem govoru orisal skoro polstoletno delo odlikovanca za splošni blagor. Poslanec Pušenjak je slavil zasluge odlikovanca kot zadrugarja in gospodarskega delavca, poslanec Guzej pa je izročil pozdrave in častilke Zupanske zveze. Po slavnostnem činu so se udeleženci podali v cerkev k slovesni službi božji, med katero je lepo pel slovenjegraški pevski zbor. Nato so se v spomin na redko slavnost dali vsi udeleženci slikati. Sledil je banket, katerega se je udeležilo okrog 60 gostov. Zastopani so bili vsi uradi, duhovščina, gospodarske korporacije, okrajni zastop in občine. Spregovorilo se je mnogo navdušenih zdravic na čast slavljenca in njegove žene, ki je prisostvovala vsem slavnostim, a v zahvalo njegovim sodelavcem, spominjala se tudi majske deklaracije itd. Govorili so zastopniki oblasti, duhovščine, poslanci, zadrugarji, zastopniki okr. zastopa, mnogih občin, okrajne hranilnice, celo zastopnice ženskega spola, ki so slavile dolgoletnega javnega delavca in njegovo ženo. Slavnost se je najlepše izvršila in ostane v neizbrisnem spominu vsem udeležencem. Največ zaslug za krasno pote slavnosti, za vse priprave itd. ima oblastni poslanec T. Ovčar.

Škofjvas. Tukajšnji župan je izjavil, da brez sedanjega obč. tajnika ne bi mogel biti župan. Tako torej, takšnega župana imamo v Škofjvasi, on je absolvent kmetijske šole, kakor se sam ponaša, pa po tej njegovi izjavi mi sklepamo, da sploh ne more biti za župana na tako obširni občini kot je Škofjvas, po drugih občinah so gg. župani popolnoma neodvisni od tajnika, samo pri g. Kozuhu je izjema. Akoravno je obč. tajnik g. Ferik razumen mož, vendar ne bi smel biti župan od njega odvisen. Za sedanjega župana je najboljša, da se ga upokoji brez penzije in na njegovo mesto postavi moža, ki bo delal tako, da bo v interesu občine, kakor bo sklepal obč. odbor v svojih sejah in bo popolnoma neodvisen od raznih oseb, pa naj bodo še tako razumne. Bodoči župan mora biti popolnoma neodvisen in v občinski pisarni med uradnimi urami popolnoma nepristranski.

Šmarje pri Jelšah. Spoštovani gospod urednik. Zopet se oglašam v Vašem listu, in sicer z veliko in veselo novico. Zadnjič sem vam poročal o preroditvi šmarskega Orla in da je temu res tako, priča današnji dopis. Letos je maja preteklo ravno deset let, ko je v dunajskem parlamentu pred zbranim državnim zborom priljubljeni voditelj slov. naroda naš dr. Korošec podal majniško deklaracijo. Šmarska orlovska družina bo proslavila spomin na ta zgodovinski dan s prvo skupno akademijo. S to televadno akademijo hoče pokazati naša orlovska mladina sadove svojega truda. Naš program je čist, lep kakor jutranja zarja. Naša pota so poštena. Ni nas strah pred svetom pokazati, da smo družina katoliških Orlov. Prijatelji naše organizacije, domače in sosednjih župnij, iskreno vabljeni. Šmarska orlovska mladina Vas dne 19. junija in vsikdar sprejme s pristranim orlovskim Bog živi!

VOZNI RED

veljaven od 15. maja 1927 se dobi v prodajalnah TISKARNE SV. CIRILA v Mariboru. Cena za komad Din 2.—.

Čujte in glejte! Znamka Schicht in terpentini jamčita, da je to najboljše milo. Le to milo zahtevajte od svojega trgovca.

Kar je že dedem in roditeljem pomagalo, to bo pomagalo tudi vam! Elsafluid? da samo Elsafluid! To, že skozi 28 let priljubljeno domače sredstvo s svojo mnogokratno uporabo od znotraj in od zunaj kot ublažitelj bolečin! Umivanje in drgnjenje z Elsafluidom krepi in jači Vaše telo, stori Vas zmogljivejše, prehlajenju in vam pripravljaj užitek. — En sam poizkus je spreobrniti mnoge, ki niso hoteli verovati in jih privedel, da iz hvaležnosti še dalje priporočajo Fellerjev Elsafluid: Tudi Vi boste storili isto, ako naročite za poizkus 6 dvojnatih ali 2 veliki specialni steklenici za 63 Din, ali da vam pride še cenejše: 12 dvojnatih ali 4 velike specialne steklenice za 99 Din, pri lekarnarju: Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatrg št. 341. Hrv.

Schichtovo

terpentinovo milo

svojimi 7 odlikami

Tretja odlika.

Prijeten duh

Pranje s tem milom osvežuje v kuhinjski sopari, pa tudi perilo diši prijeto in sveže.

1. Terpentini v milu.
2. Velik in priročen kos.
3. Prijeten duh.
4. Slike iz pravljic za izrezati.
5. Milo je v zavitku.
6. Svetla barva.
7. Razkuženje perila.

Januš Golec:

Rožmarin.

Poleg nagelčka se veseli med slovenskim narodom rožmarin največje priljubljenosti. Narodna pesem širi privlačnost rožmarinovega vršička, fant se okiti z njim, ko uka na nabor in pri podaji roke izvoljenki pred oltarjem, slovenske pobožne romarice vežejo šopke iz duhtečega rožmarina, katere poklanjajo Kraljici nebes. Simbol fantske korajže, obljube zakonske zvestobe in prisrčne pobožnosti je — rožmarin. Ne najdeš zlahka urejenega kmetškega vrta, na katerem ne bi zelenel rožmarinov grmiček, katerega skrbno neguje nežna dekliska roka. Da, rožmarin je slovensko zelenje.

Z blagopokojnim g. župnikom Volčičem, ki je ponesrečil smrtno pred leti na Dravi pri Breznu, sva se vozila še pred vojno po Koroškem. Iz Beljaka sva se peljala po tedaj novi železniški progi mimo Bleda v Gorico. V skupnem vozu smo sedele štiri osebe. Nama nasproti se je naslanjala na romarsko korbico že postarana ženica. Iz belo pokritega jerbasa je dehtel košat šopek iz rožmarinovitih vršičkov. Mameca je nama zaupala, da je Korošica, ki se pelje do Bleda in od tamkaj bo romala peš k Materi božji na Brezje. V mlajših letih je bila vsako leto na Višarjah, v visoki materinski dobi ne zmaga več višarskega hraba in je preselila božjepotno dolžnost na bolj zložno Brezje.

Na drugi klopi v istem vozu sta sedela eden drugemu nasproti gospodična in gospod, ki sta se pomenkovala slovenski. Njuni pogovori niso potekali preveč ljubeznivo, ker je vzbudil parkrat našo pozornost rezki:

»Ti si kriv, Ti si me varal in jaz danes ne morem več drugače!«

Sopotnika sta morala biti dolga znanca, ki sta se sešla slučajno med vožnjo in sta obujala spomine, ki so plesali krog prevare v ljubezni. Romarica je natezala v ženski radovednosti ušesa proti sosedoma in nama šepnila:

»Ta je ne bo preprosil, prehudo jo je ogoljufal.«

Midva s tovarišem se nisva zmenila za usodo nekdanjih zaljubljenecv in tudi mamca so krenili v besedi na vsakdanji kolovoz presoje vremena ter letine.

Pred postajo Področja je vstopil spovednik, zaprl skrbno okna, začel se je omi dolgi predor. Lokomotiva je brlzignila na rezko, potegnili smo se pod prevrtano skalovje, objela nas je tema in vsi smo obmolknili. . . Prav v tišini je drvel vlak po predoru in šele čez nekaj časa se je razlezlo od strani naših sosedov pritajeno šuštanje. Kar naenkrat nas je vzdramil odmev poljuba — še bolj glasne zaulnice in nato zopet vse mirno. . . Romarica si je izbuljala oči proti sopotnikoma, ki se nista več ganila. . . Gospod je naslonil glavo v kot pri oknu in čez par minut nas je zmotilo iz tišine glasno smrčanje človeka, ki je pravkar zadrotal trdno od utrujenosti.

Molčali smo vsi, sopotnik je smrčal, mamca so nekaj brskali po košarici, a niti šepnili niso kakke opazke o klofuti in navideznem trobentaščem spanju.

Pod utisom resnosti udarca ter moške užaljenosti smo čakali vsi v tihi svečanosti na konec predora. Komaj so po-

sinili prvi žarki dnevne svetlobe skozi okno našega voza, je hušnilo bable po koncu, potegnili iz košarice rožmarinov šopek, se približalo dretarju in mu začelo vleči duhteči šopek pod nosom semtertja s krohotačo opazko:

»Kaj spite? Ali res spite? Vam nič ne diši rožmarin?«

Razljuteni gospod je planil po koncu, si uravnal kolena, pograbil klobuk in siknil proti romarici:

»Prokleta baba, še v spanju ne da človeku miru!«

O ti križ božji, ženšče je zacepetnilo z obema petama, dvignilo šopek potniku še enkrat pod nos z jeznim svarilom:

»Misliš, da sta tvoj nos ter obraz res za rožmarin duhteči, ne, za klofuto — golju!«

Sopotnik je ostavil z zaloputom vrat naš vagon, romarica je sedla nazaj h košarici, gospodično in naju je osupnilo prehitro menjavanje nelepih prizorov in dejanj.

Neustrašeno bable si je opomoglo koj iz žaloigre in razkladalo:

»Prav ste imeli, gospodična, da ste potegnili tega lizuna po licu. Ga sicer ne poznam, pa čitati mu je z obraza, da je goljujivi barantač z ženskimi srcem. Pri odmevu zaušnice z lizunskega moškega obraza se mi vedno vzbudi tudi sedaj na starost ta-le spomin: V spremstvu matere sem romala kot dekle na Sv. Višarje. V romarski košarici sem nesla seboj za Marijin oltar rožmarinov šopek kakor danes. Pridružil se nama je med potom sosedov Bošt, ki me je prosil tako dolgo, dokler mu nisem podarila rožmarina. Mati seve niso videli, da je sedel šopek na nepravdo mesto. Na povratku z božje poti je stopila k meni ona krmiljiva Holcova Zada, mi potegnila z rožmarinom pod nosom, me pljusnila z roko po licu ter se obregnila:

»Tako-le diši rožmarin, s katerim si hotela na božji poti omamiti mojega Bošta!«

Pognala je pušlje materi pod noge, se zavrtela na peti in se obesila na Bošta, ki se je robato zakrohotal za menoj.

Moja mati, ki so bili priča vsemu, marelo po koncu in po meni nedolžni je začelo padati na posmeh vseh romarjev, dokler ni bil dežnik na kose. Mati so imeli sicer prav; kriv je bil moje dvojne sramote golju Bošt! Od tedaj mi zapleše po srou, ako vidim ali slišim udarec ženske dlani po moškem obrazu.«

Vlak je postal. Obe sopotnici sta se odpravili na izstop. Bable je še reklo pri odhodu:

»Tako je, gospoda! Nič ne de, če znata tudi vidva, kak duh razširja rožmarin, ako ga drži v rokah v življenju od moškega varana ženske roka.«

Ko sta bili obe že iz vlaka, sem videl, kako je prišla mamca gospodično pod roko, jej nekaj pravila, segla v košarico po šopek in jej stisnila polovico rožmarina v znak priznanja za neustrašenost, ker je masčevala javno v železniškem vozu moško prevaro ter drznost.

Rajni g. Volčič je bil čudno resno zamišljen po tem doživljanju. Šele enkrat proti Gorici se je vzbudil iz molka in mi rekel:

»Dobro si zapomni, kar si videl ter slišal danes. Res je, kakor poje narodna:

Rožmarin ima svoj duh,
naj bo zelen, al' pa suh!«

Molitveniki — najlepše birmansko darilo.

Vsem botrom in botram priporočamo, da dajo namesto ali pa vsaj poleg drugih spominkov na sv. birmo gotovo tudi molitvenik. Ker pa je na dan sv. birmo najbolj nerodno se prerivati pri stojnicah in knjige pregledovati, zato si raje kar naročite katerega izmed sledečih molitvenikov iz Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5:

Pri Jezusu, rd. obr. 9 Din, zl. obr. 15, 28, 38, 42 30, 54 Din.
Češčena Marija, rd. obr. 16 Din, zl. obr. 18, 19, 47, 52 Din.
Rajski glasovi, zl. obr. 39, 43, 46, 52, 58, 62 Din.
Nebesa, naš dom, zl. obr. 52, 60, 68, 80, 90 Din.
Oče naš, rd. obr. 8.75 Din, zl. obr. 22, 30, 35 Din.
Angelček, rd. obr. 7.50 Din, zl. obr. 26, 32, 23, 34, 40 Din.
Kam greš, rd. obr. 10 Din, zl. obr. 22, 30 Din.
Ključek nebeški, rd. obr. 20 Din, zl. obr. 25 Din.

K Materi, rd. obr. 21 Din, zl. obr. 25 Din.
Slava božja, rd. obr. 7 Din, zl. obr. 13, 15 Din.
Bogu, kar je božjega, rd. obr. 18 Din, zl. obr. 30 Din.
Kruh življenja, rd. obr. 12 Din, zl. obr. 28 Din.
Hoja za Kristusom, rd. obr. 16 Din, zl. obr. 24 Din.
Zdrava Marija, rd. obr. 15 Din, zl. obr. 22, 30, 40, 44 Din.
Jezus na Križu, rd. obr. 18 Din, zl. obr. 30 Din.
Bog s Teboj, zl. obr. 16, 18 Din.
Kvišku srca, zl. obr. 28, 43 Din.
Večna molitev, rd. obr. 40 Din, zl. obr. 60 Din.
Za Jezusom, zl. obr. 30 Din.
Svetilnik na morju življenja, zl. obr. 20 Din.
Zgodi se Tvoja volja, rd. obr. 22 Din, zl. obr. 50, 40 Din.

Isti molitveniki se dobijo tud v podružnici Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.